https://achterderug.nl

heden; niet uit vreeze voor de volgelingen van den profeet.

En Armenië viel de Russen in handen.

En de Engelschen veroverden Bagdad.

Bagdad, de veel geprezene, met de herinneringen aan den wijzen Haroen al Raschid, en aan zoovele andere wijzen en machtigen, Bagdad veroverden de Engelschen.

En ze staan voor de poorten van Gaza en dreigen Palestina te maken tot een Joodsch rijk.

En ze vragen stukken op van Klein-Azië voor de Franschen.

En waar de heilige steden liggen in Arabië, Mekka en Medina, daar werd de vaan van den opstand geplant, daar werd den sultan de gehoorzaamheid opgezegd, en daar regeert een vorst in naam — in werkelijkheid regeert de Engelschman.

Gaat de Halve Maan onder?

De Algerijn ziet op naar de manesikkel, naar de duizenden sterren.

Als die sterren zou het zaad zijn van aartsvader Abraham; ook hij rekent zich tot dat zaad.

En die wassende manesikkel, zegt ze hem niet, hoe ze door Mohammed tot symbool werd gekozen van een rijk, dat grooter zou worden en toenemen, alle eeuwen door?

En die Halve Maan zou ondergaan?

Ziet, hoe ze, nog maar enkele dagen oud, een licht werpt over het wondere landschap, waar geen Europeesch maanlicht bij genoemd kan worden. 't Is bijna een dag, 't is schooner dan een dag. Want de dag verblindt de oogen door zijn licht en mat het lichaam af door zijn hitte, maar de maan geeft vriendelijken, zachten glans en verbergt wat het oog niet gaarne zou zien. En de nacht geeft zijn stilte, zijn rust, zijn geheimzinnigheid.

Ja, straks, over enkele uren, zal die maan ondergaan, maar morgen zal ze weer staan aan den Westelijken hemel, en ze zal grooter zijn, en langer zal haar licht duren. En den volgenden dag zal ze nog grooter zijn en nog langer verlicht ze den nacht. Tot haar licht zich uitstrekt van den avond tot den morgen en er geen nachtelijk duister meer bestaat.

Zal die Maan ondergaan?

Toenemen heeft ze immers gedaan, van het oogenblik af, dat Mohammed voor zijn vervolgers naar Medina vluchtte, tot ze haar licht spreidde over Spanje, over Sicilië, over den Balkan en de Krim.

En toen taande het licht, toen werd de maan smaller en smaller, tot er ten slotte niets overbleef, een smalle sikkel nog eerst, en dan niets meer. De Halve Maan ging niet onder, zij verdween.

Is dat een beeld? De Algerijn vraagt het, de Turk vraagt het, de geheele wereld vraagt het. Zal de macht van Turkije thans ondergaan? Geslonken is de macht van de Halve Maan; zal ze geheel verdwijnen?

En de Algerijn slaat de oogen naar beneden, waar de spoortrein door de velden rijdt. O, hij voelt het bijna als een ontheiliging, als een schennis van zijn schoonen manenacht, van zijn geheimzinnig leven, waarvoor de Europeaan geen begrip heeft, de haastige, de gejaagde. Hier in dit land past de kameel, die vlug genoeg is voor de behoefte, maar die de deftige kalmte bewaart, gelijk hij, de Algerijn, kalm en rustig is, ook al beweegt hij zich in de straten van Parijs. Die spoortrein, ja, die heeft zijn zwarten damp de Halve Maan in het gelaat geworpen, en hij is gevolgd door andere gillende en dampende machines. Daar is een ander menschenras zich komen vestigen; menschen, die arbeiden willen en verdienen; geen menschen als de Mooren, om te peinzen en te droomen.

Zoo moest de Halve Maan wel ondergaan.

Of volgt er nog herstel?

Na de oude maan kwam telkens een nieuwe. Is het niet mogelijk, dat ook het rijk van de Halve Maan zich straks herstelt en opnieuw toeneemt en grooter wordt?

Neen, wereldrijken herhalen hun geschiedenis niet. 't Is opgaan, blinken en verzinken, en dan is het gedaan, dan verdwijnt het rijk, dat zijn plaats het niet meer herkent.

Maar één rijk zal komen, en niet verdwijnen, en blijven bestaan tot in eeuwigheid; het is het rijk van de Zonne der gerechtigheid. En die Zon zal schijnen ook over de velden van Noord-Afrika. En die Zon zal voldoening geven ook aan het hart van den zoon der wildernis, dat door den Europeaan zoo slecht verstaan wordt. Jezus Christus heeft genezing ook voor den Muzelman.

A. L.